

ИМАШ ДОБРА ПРИЧИНА ДА СЕ ПЛАШИШ...

Постои еден случај кој го прогонува детективот Боби Доџ до ден денес, случај кој за малку ќе го убиел, случај кој му го променил животот засекогаш. Сега, во подземна одаја на тлото на напуштена психијатриска болница во Масачусетс, полицијата открива ужасно скривалиште на шест трупови, мумифицирани, кои го оживуваат неговиот најлош кошмар: враќањето на убиецот кој Боби го смета за одамна мртов и закопан.

НЕМА МНОГУ МЕСТА ЗА БЕГАЊЕ И КРИЕЊЕ...

Анабел се крие и бега откако знае за себе. Нејзиното детство е измешана матна бркотница од нови градови и лажни идентитети. Но од што – или поточно од кого – бега нејзиното семејство, таа не знае и никогаш не знаела. Сега од масовната гробница се вади тело, а околу неговиот врат виси синџирче со името на Анабел и опасноста е премногу блиску за човек да може да побегне од неа. Па овој пат, таа нема намера да бега. Затоа што знае дека тој секако ќе ја најде. Што се случува кога веќе нема никој кому можеме да му веруваме? Што правиме кога веќе не останува место за криење?